



---

## Fredry Aleksandra

---

**Dzielnice:** Śródmieście

**Osiedla:** Śródmieście Północne

**Atrybuty:** Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

**Rok utworzenia nazwy:** 1916

---

### Opis

**Aleksander Fredro herbu Bończa** (1793-1876) wybitny poeta i komediopisarz, także pamiętnikarz i wolnomularz. Urodził się w Galicji, w Suchorowie niedaleko Jarosławia, jako czterolatek przeprowadził się wraz z rodzicami i licznym rodzeństwem do majątku Beńkowa Wisznia. Nigdy nie uczęszczał do żadnej szkoły, uczył się w domu pod okiem guwernerów. W 1806 roku, po pożarze domu w którym zginęła jego matka, zamieszkał we Lwowie, jednak już trzy lata później zaciągnął się do armii Księstwa Warszawskiego. Wraz z armią Napoleona Bonaparte odbył kampanie moskiewską (1812) i rok później saską a po jego klęsce wrócił do Beńkowej Wiszni, którą odbudował i na której gospodarował. jako pisarz zadebiutował w 1817 roku komedią "Intryga na prędcie", jednak dopiero powstały rok później (a wystawiony w 1821 roku) "Pan Geldhab" przyniósł mu prawdziwą popularność. Pisał dużo i ogromną lekkością - do połowy lat 30-tych na scenie grane już były m.in. "Mąż i żona", "Damy i huzary", "Pan Jowialski", "Zemsta", "Śluby panięskie" czy też "Dożywocie". Zabawne, czasem z banalną treścią, spowodowały duży sprzeciw niektórych krytyków cały czas chcieli wyłącznie pobudzać uczucia patriotyczne (m.in. Seweryna Goszczyńskiego, Edwarda Dembowskiego i Juliana Bartoszewicza). Przez blisko dwadzieścia lat pisywał więc wyłącznie "do szuflady". W tym czasie - w 1846 roku - przeprowadził się wraz z rodziną do Lwowa, w którym pozostał do końca życia. W tym drugim etapie twórczości powstały takie utwory, jak "Rewolwer" czy "Wielki człowiek do małych interesów". Zmarł we Lwowie, pochowany został w krypcie kościoła w pobliskich Rudkach.

Do 1954.05.20 patronował dzisiejszej ul. Rodzinnej.

---

### Ciekawostki

Powstała w 1875 w wyniku parcelacji ogrodu pałacu Bruhla, łącząc łukiem Wierzbową z Niecałą. Początkowo nosiła imię Kotzebue, rosyjskiego generała-gubernatora warszawskiego w latach 1874-80. W 1876 ustawiono tu bramę do ogrodu Saskiego. Po odzyskaniu niepodległości nadano jej obecną nazwę. W oficynie pałacu Bruhla działał telegraf do 1930. W 1944 ulica została zniszczona, w

1950 rozebrano resztki pałacu Bruhla (Wierzbowa 1), który zajmował nieparzystą stronę ulicy.

**Stan obecny:**

Nr 6: **Bank Zachodni.** Powstał w latach 1896-7 wg proj. Józefa Piusa Dziekońskiego dla Hipolita Wawelberga. Nie został zniszczony w trakcie wojny, ale zdewastowali go użytkownicy w latach 50 i 60 XX w. W 1967 skuto wszystkie ozdoby. W 1995 budynek odrestaurowano i odtworzono zdobienia.

Nr 8: **Bank Dyskontowy.** Powstał w 1896-7 wg proj. Kazimierza Löwe. W 1900 powiększono go o 1 piętro wg proj. Maurycego Grodzieńskiego. W latach 50 XX w. został zdewastowany i odrestaurowany w 1990. Mieści się tu NBP.

Nr 12: **Hotel Bruhlowski.** Powstał wg proj. W. Lanciego. Mimo iż był w ekskluzywnej dzielnicy, nie miał najlepszej reputacji. W 1944 został zniszczony.

**Data nadania nazwy:** 1916.10.26

---